

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena na leto doma 10 din. ali 40 K. V Ameriko cena na leto 50 din. ali 200 K. Kam doma na eden naslov od deset falatov više hodi, dobijo naročniki i kalendar brezplačno.

„Vredništvo i opravištvo Novin je v Črensovcih, Prekmurje“.

Vrednik Klekl Jožef, vp. plebanoš v Črensoveih.

Namest. v uredništvu Berden Andrej kaplan v D. Lendavi.

Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali opravištvo Novin v Črensove Prekmurje. Oglasi, (inzerati) se tudi tu sprejmajo. Cena ednoga kvadratioga centimetra za ednok 50 par (2 K.) za večkrat popust od 5% do 35%.

Slovenska „Siberija.“

Slovenska „Siberija“ je, dragi Prekmurec, naše lepo Prekmurje. Tak bar pravijo ništerni naši brati osloboditelji, a v njihovi ljubljanski novinaj smo že tuj čteli: Ka je Prekmurje? Prekmurje je Siberija, Prekmurje je „Strafkolonie.“

Siberija je bila v carskoj Rusiji mesto prognanstva, kraj škripeče zime, gubernija brez železnic, smrtno mesto vsega idealnoga, mrtva točka vsakše ambicije, duševne emocije, vsega življenja.

Pitanje je zdaj, ka je pripelalo naše brate onkraj Mure do zaključka, ka je naše Prekmurje tudi Siberija, mesto brez družbenoga življenja, mesto nespornostljenja, mesto, gde vsako politično, kulturno, gospodarsko delo more že od sebe vmreti, ar je Prekmurje nej tista zemlja, gde bise duševno semen sklicalo, i rodilo zasluzene plodove.

Izkajoč si vretino te smrdljive vode, štera zdaj že poplava celo Prekmurje i s svojimi bacili zastrupi prekmursko domačo zdravo slovensko maseo, najdemo, da ta voda od tistec teče, gde pa šteri najbole kričijo, ka smrdi, ka pri tej vodi zmrzne telo, zmrzne duša, zmrzne vse samo tisto proketo nezadovoljstvo zdigava gori svojo mezu-glavo.

Či je Prekmurje resan Siberija, so krivi današnji činiteli s svojimi sistemami v političnom, upravnom i gospodarskom pogledu. Pravimo, naši brati — osloboditelji so krivi tomi, šterim zvln veličanstvenoga akta — oslobodjenja — kaj malo mam dobroga, i nacionalno hasnovitoga napisati.

Z aktom oslobodjenja so se spreminile politične prilike, pravli bi, politična orientacija je prekvdarila v kaotično zagriženost. To situacijo so pončali v sebične svrhe ništerni politični „hochstaplerji,“ i s političnim terorom so šteli prisiliti naše ljudstvo, naj v sebe vzeme ideje, na štere je nej naklanjeno bilo. Gda je vidla ta nova politična grupa, (štera se zdaj skrivle pod imenom demokratizma) da je naše ljudstvo v političnoj orientaciji do skrajnosti konzervativno i gda so vidli, da so prekmurska tla nikak nej za to, da bi tej novi gospodje po hrbtah Prekmurcov splezili do visokih mest, so začnoli drugo metodo, štera je „prekmurskim“ novim demokratom jako prilublena namreč — denuncijanstvo. Denuncirali so nas, da smo „madžaroni.“ (I to v prvoj vrsti g. Koder, kraljevski notar v M. Soboti, kak je to povedao posl. Pušenjak na shodi v Tešanovci. op. ur.)

Logična posledica je bila tomi, da so Prekmurce iz služb vlačili, zdaj pa službo žmetno dobijo, ar so „madžaroni,“ politisch unverlässlich.

Vsepovsedi vidimo uradnike, šteri so prišli do mastni mest samo tak, kak je Pilatus prišao v Credo. Prekmurci pa ali sploh neso dobili službo, ali pa samo kakšo podrejeno, najzadnješo službo. Pravli so njim: Vi ste nezmožni našega jezika ali pa nemate izobrazbo!

V kom pa stoji ta slovenska izobrazba? Pri agrarnoj reformi so bivši agenti, mali kmetovalci z osnovnov prostov izobrazbov gratali državni komesari, šteri sploh nikaj ne delajo i tudi nikaj ne vejo. Ali tem gospodom niti nej trbej delati, ar vsakši ma pri sebi 3—4 pisace i razne referente, šteri že bole razmijo k veleposestvi, kak pa njihovi gospodje, šteri samo za to, da se na aktih podpišejo, dobijo dnevno 40 dinara, zvln toga pa ešče razne drage deputate. Njihovo strokovnjaštvo stoji edino v tom, da znajo razpolagati z grofovskimi konjama i kočijami v razne galantske svrhe. Da tej naši novi komisarij i logarji ne razmijo k gospodarstvu, je dokaz, da je sakše veleposestvo pasivno, da logovje na nikoj idejo, da se zemlja ne obdelava pravilno. (Zdaj vozijo palik lepo, debelo hrastje iz kobiljanske gošče na Lendavski kolodvor. Kama ide, nevemo. Ali domačini jih ne dobijo. op. ur.)

To slovensko strokovnjaštvo najdemo v Prekmurji tudi v drugih uradih. Vsakši slovenski uradnik ma pri sebi slovensko — nemški slovarčik, gde si poišče razne izraze, akte do skrajnosti bürokratično, brez vsakšega smisla rešuje i preklinja, ali ne slovenski, nego — talijanski.

To ignoriranje Prekmurcov je eden nad glavnih vzrokov, da se nemremo razmeti, da stoji med nam nepremagljivi kitajski zid, šteri nas rascepi v dva tabora. To je nej istina, da bi Prekmurci bili samo dobri objekti za razne politične i upravne eksperimente, Prekmurci so tuj zmožni, da tistoj jugoslovenskoj ideji kcoj prinesejo svoje najlepše duševne i telovne moči, samo more tista ideja čista biti i ka je glavno, more za vsakoga ednako valati.

Či vzememo zdaj ešče razne gospodarske naprilike, da nemamo železnic, da ne dobimo drva, da smo prekdani na milost raznim špekulantom, da trgovci nas gūlijo kak ščejo, ka za svoje švercano blago stokratno ceno prosijo, gda vidimo, ka se merodajni činiteli i merodajna mesta zato sploh nikaj ne brigajo, da je gospodarski kaos v Prekmurji njim deveta briga, naj samo njim samim ide dobro, potem je nej čudo, či je Prekmurje resan „Siberija“ i „Strafkolonie.“

Siberija je, ali nej naša, nego vaša, Gospodje. Z bele mele ste čaren krūh zmesili, v lepo našo slovensko dušo ste vcepili nezadovoljstvo. Nej ste umetniki, da bi razmili z dobroga materijala kaj lepoga napraviti.

Evropski mir v nevarnosti.

Par let je minolo komaj, da se je končala strašno krvava svetovna bojna, štera je zobrnola ves svetovni red, vsakši je iz srca čakao, da bi kem prle se potihno viher, šteri je tak grozno vničo celi gospoparski svet. Skleno se je mir, a znali smo včas, da te mir ne bo stalen, ar je ne bio sklenjen na pravičnosti, ar se je tū pali prijavo tisti strašen dūh, dūh voseccanja i zatiranja drugih narodov. Itak se je pa nekaj doseglo. Nešterni narodi so

prišli do oslobodjenja. Zrūšen je bio mogočen tōren posameznih vladarov. Nastale so ljudovlade in tak je vse zgladalo, da je prišeo čas, kda pride do moči delavno ljudstvo, štero je vsikdar melo samo dužnosti, a pravic pa ne.

Toda delavske pravice, delavno ljudstvo je ogroženo. Zadnje dneve se je ravno pojavo veliki viher v Nemčiji. Kak je znano, je Nemčija pa vojni sledila tiste, šteri so jo spravili v vojno i je postala ljudovlada. Vodstvo Nemčije se je sestalo iz pametnih, delavnih i trezno mislećih možov, šteri so sprevideli, da je tū čas, da trebe streti nemški militarizem (velika vojska) napraviti konec casarskomi hlapčevanji. Naj gučijo tisti, šteri delajo, ne pa, šteri znajo samo živati, siromaško ljudstvo zatiravati, a delati pa ne. Eden takših možov je bil Rathenau, šteri je že prle opozarjao Nemčijo, da bo šla v pogubo, če ne spozna i ne vpoševa novih razmer. Rathenau je dobo mnogo pristašov i je hitro postao oča cele Nemške republike. Toga moža so pa, razumljivo, ne mogli trpeti razni grofje, hercegi, generali in vsi privrženci stare rodbine Hohenzollercov, zvesti pristaši krutoga in krvavoga režima casara Viljema. Večkrat so že skušali tej reakcionarci (ki želejo staro nazaj) preobrniti današnji sistem Nemčije, na vsakši način so šteli priti do moči, da bi potem pali zašučkao bič po ljudstvu i oni bi se smejali iz mehkih stocov pri bogatih stolah. Zadnje dneve so se vzdignoli, napnoli so svoje sile i prva žrtvev je spadnola in to je bio najvećki nemški državnik Rathenau. Reakcionarni buržuji, kapitalisti so mislili, da je prišla vōra, zdaj ali pa več ne bo prilike, zatreti so šteli moć ljudstva ali nemško ljudstvo je zrelo, delavni sloji so se zavedali svojih pravic i Rathenaujeve ideje majo toliko pristašov, da bodo ti zadjali vdarec, šteri bo vničo vse reakcionarce, vdarec, šteri zdrobi v prah gnjilo buržuazijo, šteri napravi pot pravica ljudstva.

Tak se godi v Nemčiji. Toda enake razmere vladajo skoro v vseh evropskih državah. Pristaši ruskih carov, šteri so mogli pobegnoli, zbirajo sebi ednako ljudi po Evropi, da bi vdarili po ruskom ljudstvu i bi postavili nazaj režim monarhistov.

Pri nas vladajo tudi takše razmere. Tudi pri nas ne pridejo do svojih pravic delavni sloji. Pri nas vladajo tudi samo razni bogataši, pri tom se ljudstvo ne pita, če njemi je prav ali ne. Tudi pri nas je režim, šteroga stari Pašić prav na krvavi način vzdržuje. Pri nas je militarizem, da ga je malo kje. Vojska je pripravljena, da jo ženejo razni špekulantje v ogenj proti onomi ljudstvu, štero je otrslo jarem zatiralcov.

Da na ednoj strani po celoj Evropi se organizira reakcionarna, nasilna buržuazija, štera šče stari izkorišćevalno zatiralni režim, a na drugoj strani se pa delovno ljudstvo vsigdar bole poteguje za svoje pravice, je ogrožen mir Evrope. Toda moralno zdravo ljudstvo bo zmagalo. I Evropa bo mirovna, kda se razorōži vojaštvo, gda prejde militarizem, velika vojska i vodstvo prevzemejo verni ljubitelji ljudstva.

Uradna naznanila.

Zakon ozačasni pomoći invalidom i rodbinam padli, umrli i pogrešanij vojnika kak tudi nešternij civilnij vojni žrtvev.

VI. Poglavlje.

Dodatek.

Člen 21.

Popolni invalidi to je: šteri so slepi, brez rok ali nog itd. dobijo vsak mesec, či majo svojo hišo 240 Din., či nemajo hiše pa 300 Din.

Invalidi, šteri so od 70% do 100% delanezmožni, dobijo 56 ali 70 Din. na mesec.

Invalidi od 50% do 60% delanezmožnosti 28 ali 35 Din.

Držina, v šteroj je dvoje dece padloga vojaka, dobi do 16. leta dece; če se školata, pa do 23. leta, če so pa deca ne zmožna dela, pa skoz celo življenje 40 ali 50 Din., mesečno za vsakoga.

Tudi dobijo 40 ali 50 Din. na mesec tiste družine, v šterij je žena padloga vojaka več stara kak 45 let, ali njegovi stariši starejši kak 50 let. Pa tudi, če je žena ali starši mlajši kak 45 ali 50 let, dobijo podporo, če ne morejo delati.

Či je v družini vojna sirota brez oči i mater, dobi pred 16. letom 48 ali 60 Din. Či sta dve, 72 ali 90 Din., či so tri 96 ali 120 Din.

Starejše od 16. leta, dobijo 40 ali 50 Din. Invalidi rezervni-častniki ali rodbine premijolij rezervnij-častnikov dobijo mesečno 360 ali 450 Din.

Invalidi rezervni-častniki od 70% do 100% delancemožnosti 300 ali 375 Din.

Od 50%, do 60%, pa 240 ali 300 Din.

Do dodatka nemajo pravice tisti, šteri vdabljajo državno draginjsko doklado; osebe, štere so dobile od agrarne reforme brezplačno zemljišče; deca, štera se na državne stroške školajo; osebe, štere plačujejo več kak 30 Din. neposrednoga davka.

Člen 23.

Za sirmaške invalide se dobi za pogrebne stroške 300 Din.

VII. Poglavlje.

Člen 24.

Izguba pravico do pomoči.

Zgubijo pravico do podpore vsi tisti, šteri po krivoj poti pridejo do tej podpor, ali slabo, nepošteno živijo. Sodi lij invalidsko sodišče.

VIII. Poglavlje.

Člen 25.

Organizacija invalidov i rodbin padlij vojakov.

Vsi, šteri vživajo državno podporo, se morejo združiti v okrožne odbore, vsi pa v „Invalidsko družbo“ kraljevine SHS.

Te družbe morajo zastopati svoje člane pri vsej oblastij.

Glasi.

Slovenska Krajina.

Dol. Lendava. G. Ludovik Seči učiteo na meščanskoj šoli v D. Lendavi je prevzeo zastopništvo sekulacijskoga društva za Prekmurje „Rozije Fonsierk“.

M. Sobota. Dne 23. julija ob 11 vuri se vrši generalna seja krajevnoga odbora Slovenske Ljudske Stranke za Prekmurje v M. Soboti v gostilni Peterkovo. Vsakoga delegata i vseh odbornikov je dužnost, da se te jako važne seje udeležijo. Nadale se pozavajo vsi predsedniki, tajniki, blagajniki i odborniki vseh kmečkih zvez, da pridejo tudi na to važno sejo. Pridite vsi! Načelnik.

Kamena sol se zopet lahko dobi pri g. Kokoti, trgovci v Dolnji Lendavi (Išojova hiša.)

Na Tišini že obstoječa kmečka zveza se je etak spopolnila: Že prle so bili zvoljeni za predsednika: Kūhar Jožef z Gradišča. Za podpredsednika: Pivar Jožef. Za tajnika: Gaber Janez. Za blagajnika: Flegar Janez. Zdaj so zvoljeni: Za odbornike: Horvat Ivan, Šrt Štefan Tišina. Tropovci: Seršen Štefan, Gaber Franc. Gradišče: Horvat Šandor, Varga Alojzij, Sinic Franc. Sodišinci: Hegeduš Matija, Šostarec Josip. M. Petrovci: Martina Anton, Ciglar Ivan. Petanjci: Kraft Ivan, Šiftar Ivan, Hegeduš Anton. Gederovci: Džuban Josip, Edšidt Josip. Krajna: Šostarec Matija, Picko Ivan, Rankovci: Majcen Leopold, Zakčič Josip. Vančavas: Horvat Josip, Bagola Fran. Kupšinci: Varga Franc, Gorčan Josip.

Prosečkavés. Na risalski ponedlek so eti slavnostno žegnali novi cintor č. g. plebanoš Perša Ivan, ki so prišli z procesijov od Sv. Sebeščana, štere so se vdeležili skoro vsi farniki. Pri Fufsovom križi je bio sprejem pod lepim slavolokom, tam so se pridružili tudi č. g. ev. duhovnik iz Križovec z lepov procesijov ev. vernikov med šterimi je tudi bilo dosta deklin belo oblečenih in opletenih. Tam odnet se je velika procesija z lepim petjom Marijinih i drugih pesmi pomikala proti novomi cintori, gde je pod drugim okrašenim slavolokom čakalo vnogo vernikov iz vseh bližnjih far. Pred križom, gde se je vršilo slavnostno žegnanje cintora, je stao pa naj lepši slavolok z prikapčenim šatorom. Tu so imeli č. g. plebanoš Perša Ivan od Sv. Sebeščana znameniti govor, nadalje č. g. ev. duhovnik iz Križovec. Vsi verniki smo si vzeli v srce prelepe reči, ki so nás opominale na to, da se ednok vsi moremo odseliti v to stalno domovino, gde nega razločka med stanom ali je siromak ali bogati, vsaki bo mogo sem priti. Tu bo samo pomagalo dobro delo, štero učinimo kak nam Kristuš veli po svojih namestnikaj i vu svojih navukaj. Zato želežo naša srca, da bomo vsi v ednoj ovčarnici i pod ednim pastérom, ki nas na sodnji den naj postavi na svojo desno stran! — Vsem predragim sotrudnikom za olepšanje, nadalje č. g. duhovnikom i učiteljom za trude, štere so žrtvovali za slavno delo ino lepo petje, oboji verniki izrekamo z tem najprisrčnejši bog plati! Nadale še zahvalimo vsem onim, vernikom, ki so se v tak obilni meri vdeležili te slavnosti z domače in druge fare. Bog naj vsem poyrne z svojimi nebeškimi dari. Zahvalni verniki iz Prosečkavési. —

Čenjenemu uredništvu časopisa „Novine“ v Črensovcih. (Prekmurje.)

V št. 23 z dne 4. junija t. l. Vašega cenj. lista je z naslovom „Že pa novi škandal v Dolnji Lendavi“ opisan dogodek, da so se baje uradniki v gostilni pri Kroni v Dolnji Lendavi napili in da so potem zunaj pretepli nekega uradnika pri sodnji, mi je bil povod, da sem dal stvar preiskati. Poizvedbe so dognale, da se ni vršil nikak pretep, da so se uradniki med sabo prijateljski poslovili, da pa je pri tem dotičnemu sodnemu uradniku ko je stopil par korakov naprej, zapletla se med noge palica družega uradnika, tako da je padel in sicer tako nesrečno, da je zadel z glavo ob kameniti tlak in se poškodoval. Vsi vdeleženci zatrjujejo, da ni prišlo niti do kakega prepira niti do pretepa. Pri takem položaju nimam povoda, da bi se uvedlo bodisi kazensko bodisi disciplinarno postopanje.

Ker vem, da Vaš list ne mara delati nikomur krivice, sem prepričan, da boste v eni prihodnjih številkih priobčili to pojasnilo.

Rad porabim to priliko, da izrazim čenjenemu uredništvu svoje odlično spoštovanje.

V Ljubljani, dne 9. julija 1922.

KAVČNIK

predsednik višjega deželnega sodišča.

Što so fašisti. Ta reč se že dugo kota po časopisah. Tudi naše Novine so že večkrat pisale od junakov fašistov. Neke vrste fašisti so skoro v vsakoj državi. Dozdaj so se najbolje proslavili taljansko — polentarski fašisti i slavni Jugofašisti. Od Taljanov znamo, da zatiravlejo tamošnje delavske organizacije pa tudi naše brate, šteri so prišli pod taljansko državo, držijo v strahu, je morijo i jim zažigajo domove. Jugofašisti naši so pa vojaki našega Pašiča, to je cele vlade. To so ljudje, šteri majo preveč i prevročo krv. Navčili so se od taljanskih svojih bratcov se dičiti. Jugofašisti, gde morejo, preganjajo vse, ka ne čuti z našov radikalno-demokratskov vladov. Že so se pokazali vsešerom, a naj več jih je v Dalmaciji, gde zatirajo hrvatske kmete pa tudi po Hrvatskom jako besnejo. Majo svoje društvo „Orjuna“, štero vlada podpira — z našimi dačami. Te orjuncе šče vlada pozvati v boj proti našemi siromaškomi slovenskomi i hrvatskomi ljudstvi, če je ešče dugo ne do šteli bogati. A mi se jih ne bomo zbojali, če se ednok primemo s temi „kurajžnimi“ dečki, jim pokažemo, da jih je premalo z Pašičom i Pribečevićom vred. Sezna naše ljudstvo itak nebo dugo gledalo teh plitkov, kak divjajo, nego obračuna z njimi prav pošteno.

Nedilica. Dne 15. Ivanščeka je zgubila Törjenska fara edno dobro i zgledno deklico, Kovač Ano, kakše je malo najti vu zdašnjem pokvarjenom svejti. Že kak mala šolska deklica bila je radost svojim učitelom i zgléd vsoj deci. Večkrat so mela deca lepa Božična predavanja kje je bila ona vsigdar prva. I tak ponizno je ona to zvršavala, ka so nazoči bili do skuz genjeni, i je ne mogli pozabiti. Daje pa malo porasla, 18 let stara, odtrgnola se je od toga jalnoga svejta, na šterom je nej mejla nikšega veselja, malo pred bojnov odišla je v Budapešt med sestre, naj bi tam ešče bole popolno mogla služiti svojemi. Nebeskomi Ženini. Ali skrivne so

Podlistek.

Pismo našega misijonara g. Kerec Jožefa na našega urednika.

Prečastiti gospod!

Velka sreča in veselje! „Novine“ in „Marijin list“, šteriva sta od 25 sept. 1921 naprej nikak ne hotela obiskati svojega prekmurskoga rojaka na dalnom vzhodi velikanske kitajske republike, sta na vsezadnje s svojo božično številko 25 dec. 1921. vendar dné 5 febraja 1922 potrkala na dveri naše misijonske sirotišnice v Makau-ji. Hitro sem potegno z glave kitajsko čepico in sem se jima globoko priklono z „tin! čli! pon! jas!“ „Gospod nebes vaju je prineso!“ — En — drugomi smo se čudili: jaz se veselim domačim novicam, da vrli Prekmurci radi čtejo in si lepo številno naročajo svoj jedini krščanski list; ona sta se pa meni čudila, da imam tak lepo in veliko brado kak Mojzes v rimski pinakotejki in da sem obdani z tak lepim številom kitajskih dečkov, (227) s šterimi si že tak lepo v donéči kantonskimi podomače pogovarjam. Te s poklačenim nosom in s posebnimi očmi žuti drobiž me je obdao in vsaki je hoteo imeti „nam slavi kvok ke sitam“ — „jugoslovansko znamko“. Da ne bi nastao preprij, sem obe znamki shrano in kda jih bo več prišlo, tedaj bomo napravili srečolov na jugoslovanske znamke. Stopnico dobijo samo tisti, šteri do najlepše znali katekizem za vüzemske svetke. Te bomo krstili okrog 65 odrasčeni; 39 smo jih pa k božiči. Ti majčkani pa morejo šče dale čakati, da bole k pameti prideje in pozabijo na „pon s át“ — „malike“ pred šterimi šče tu in tam strah imajo.

V enom trenotki sem požro vso vsebino „Novin“ in „Marijinoga lista“. Ne mi je preostalo drugo kak da tilitam šče pogledam večkrat, če sem ne izpusto kakše črke in če bi se šče med vrsticami dalo kaj četi, kajti od 25. XII. 21. so in to je za nas tu jako novo, ka se v Prekmurji godi. Oh, da bi le večkrat prišla!... Kak dobro bi to bilo za méne, kda se nahajam na poti ali iz moje misijonske postaje v okoli Hōng San-a 8 vür je peš hoda tak če bi z Križavcem v Lendavo šo in največkrat prebrodim v čolni po reki Sik kiangi in med drugim čitvom bi to najboljše razvedrilo bilo, da bi si jaz Novine in Marijin list pred seboj razgrno in si po domačoj slovenščini malo z njima pogučao. Ne bom pravo, da jo že skoraj pozabim, ar to ka so me mati včill, toga ne mogoče pozabiti, nego vendar je sladko v tak dalni neverški deželi malo milega domačega jezika poslušati... Vūpam da ste moj 54 stranih rokopisa že sprejeli in tudi druge odpošiljatve knjig (kitajski), koledarja in dve pismi. Vendar se Vas tudi ta predrznem šče ednok prositi, da bi op-ravnštvo Novin blagovolilo moj izvod lepo oviti v močen papir ali pa v kuvertu dati in tak odposlati. Namreč odprta se vse raztrgajo po dolgi poti in naslov postane nečitljivi, posebno kitajcom in Japancom, ki to pošto največkrat prevažajo in neznajo dobro četi evropski črk. Proso bi Vas tudi ponižno, da bi mi ob priliki blagovolili pozvediti v Beogradu, ako naša vlada ima (in kje) na Kitajskom zastopnika (konzula) pri katerom bi se zglašil in si zavaroval življenje pred neštevilnimi „pirati“ ki brez nehanja nadlegujejo ubogi „Kwang Tung“. Drugi misijonari so si to poskrbeli in si tak zavarovali nekoliko življenje, namreč kda potujejo od misijonske

postaje do postaje... se glasijo pri mandarinih in ti jim moro v spremstvo nekaj oboroženih vojakov dati, da jih čuvajo pred napadi, le jaz srmak morem sam brez vsakega varstva rajžati. Do zdaj hvala Bogi še ne leto (2476 od konfucija), štero so obhajali januarja 28, le te mi je par krugel zafrčalo mimo glave, ko sem se nahaj v čolni pod Woi peng-om. Pelo sem seboj šest novih dečkov, ki so mi jih kristjani izročili v skrb, da ne bi postali žrtve paganske brezvestnosti, to se pravi da bi jih starih ne za par dolarjev prodali kakšemi trgovci. Še bolje so jih pa hoteli zavarovati pred pirati, ki pogosti nadlegujejo občine z svojimi pohodi in odvlečejo s seboj živino, deco in paž vse kaj jim do rok pride. Pred božičom so moje tri kokoši v Woipengi postale žrtve piratskoga obiska in jaz sem nato z mojim mežnarjem skozi prste gledlo, namesto da bi meso jedo. Topot pod Woč pengom ob puškinom pozdravi mi je zares vroče postalo. Bojao sem se ne tak za svojo kožo, kak za deco, štero sem v čolni skrito men. Z dignem roke in brodač me je privezo k obrežji; stopim iz ladje in na pitanje: „Hai pin ko?“ — odgovorim: — „tin čli ke san fu!“ — „Kdo je?“ — duhovnik nebes gospoda!“ — Oooh: san fu, san fu!!! so mi pravili, in brez vsakega preiskovanja v žepih in v čolni so me pustili prostoga nadaljevati mojo pot. Ne sem znao kak bi v srci Boga hvalo za to srečo, obenem pa premišlavo, kda pride pravi čas, da bomo tudi v skalnate pečine šli piratom evangelij glasiti: „ka neščeš, da bi drugi tebi delali, tudi ti ne smeš drugomi!“

Dale.

Bože potij. Bog je nejšteo, ka bi ta dobra duša tam skrita ostala, nego naj ide nazaj i tam svejti s vojim lejpim zgledom ovim drugim i jij tak več k Bogi pripela. Dober Bog pošle njoj beteg. Istina milo se nam je vidilo za njo, ka je žalostno bilo njeno srce, ali vdano v Božo volo. Domo pridoča stopi v tretjiréd Svetoga Franciška i Marijine Sedmere radosti i tak Bogoljubno žive, da se od nje vsako srce lejko navčilo ljubiti Boga, čiravno vsigdar betezasta, nej je zamudila nigdar mesečni shodov. Da je za volo beteg nej bila za močno delo, k svetoj meši i k svetomi prečiščavanji je pa v tjeđni skoro vsaki den šla. V cerkvi je pa bila tak zbrána, da je vseokoli stoječe veselilo blizu pri njoj biti, či gli betezasta kak je prišla, dokeč je nej pa odišla je vsigdar klečeč molila svojega Nebeskoga Ženina vu svetoj hoštiji skritoga. I zdaj so se te nad njov tūdi spunile tiste rečij: kak što žive, tak tūdi merje. Cell 6 let je tak bolehal, ali kak je bilo prle povedaet pomali delala i hodila k svetoj meši, ali od jeseni mao smo jo zobston iskali s svojimi očmi pred Jezusom, nej je bilo več, samo ednok šče je bila do cerkvi pripelana, bila je šče ednok pri svetoj meši i svetoj spovidi i tak je vejnola ta lejpa rožica do zdaj, vu slabosti nej ravno velikoga beteg čutila kak pravijo domači njeni. I na den presvetoga Tejla i Krvij Kristušove na Tejlovo je prišo po njo njeni nebeski Ženin, šteri jo je, kak njeni domači trdijo, skoró brezí vsej smrti težav k sebi vzeo. Tak kak vu slatki sen zazibajoča se je njena lejpa dušica preselila s toga svejta, naj njoj svejti večna svetlost. Da zavolo beteg našega Redovnoga Očo, nemamo mesečni shodov, kabi nam oznanili smrt naših dragih sobratov, bar oni sobratje, šterim pride te list do rok, za njeno dušico spunijo svojo naprej pisano dolžnost, ka čije za svoje slabosti nej na ton svejti Bogi zadostila po našij molitvah i svetih prečiščavanjaj, štere položimo v prediste roké naše nebeske Matere, naj je ona nese s svojimi združene pred Sineka, ka naj njoj hitrej bode On smilen. N. N. redovna sestra.

Pozdravljajo svoje domače i poznanice vojaki: Leopold Frumen z Motovilec, Alojz Horvath i Šoštarec z Krajne, Alojz Flegar z Kupšinec, Alojz Vlaj z Lómerja.

Posnemajte! Na Vidov den je nabrala vekša družba v gostilni g. Josipa Turka v M. Soboti znesek 260 K in ga naklonila tukajšnji dijaški kuhinji.

Železnica M. Sobota—Hodoš je preminoči tjeđen začela voziti. Čida nam je g. Kukovec na svojih shodi obečavao odpretje te železnice, smo se prebūdili na lepi den, šteroga so nam ešče materijal zvozili v Zagreb. Za to dobroto, da se že enkrat ta nužno potrebna železnica odprla, se mamo zahvaliti g. poslanci Hohnjeci, šteroga so naš poslanec g. Klekl, ki so še betežni, oprosili, naj posreduje pri ministertvi za promet, da se odpre ta železnica. Vlak vozi ešče zdaj samo vsakši tjeđen dvakrat. Vupamo se pa, da v kratkom bo vozo vsakši den i s tem de jako pomoreno našim goričancom, ki so daleč mogli hoditi peški v M. Sobotu. Premog davle Madjarska.

Država.

Volitve v oblastne skupščine se bodo vršile 1.-ga oktobra. Naša Slovenska Krajina spada pod mariborsko oblast i bo volila 10 poslancov v to skupščino.

V Bohinskoj Bistrici na Slovenskom je bio velki ogenj, zgorelo je 25 hiš. Kvara je na milijone. Kralj Aleksander i kraljica, šteriva se tam blizu na Bledi zdržavljeta, sta tūdi obiskala pogorišče. Kralj je zapovedao, naj se sestavi seznam pogorelcov i škode i je obljūbo tūdi svojo pomoč.

Špitali se ne bodo zaperali! Pokrajinska uprava za Slovenijo je dobila obvestilo od ministerstva za zdravje, da se za mesec julij da bolnišnicam v Sloveniji zvinredni kredit v zneski 750000 dinarov. S tem se na telko pomore bolnišnicam, da bodo do časa z najnujnejšimi potrebčinami preskrblene, ne bo jih trbelo zaperati.

Svet.

V Škociji (Angleško) se je v ednom premogokopi (kőszénybánya) vužgao plin (gáz), pri šterom jo bilo 12 delavcov mrtvih i 5 ranjenih.

Italijanska vlada je svojega poslanika v Belgradi Manzoni posvala nazaj v Rim. Vzrok tomi je to, da je Manzoni sprijao v Belgradi bivšega predsednika reške vlade Zanello i se je z njim razgovarjao.

Uradniki v Austriji dobivajo na mesec 366 jezér koron. S te ogromne plače pa se zna, da ne morejo v Austriji jako razsipno živeti uradniki zavoljo slabe valute. Ta šuma naših koronah znaša malo več 3000 koron.

V Berlini je zgorela fabrika za vagonne. Ogenj je skoro celo podjetje vničo. Zgorelo je tūdi 20 novi vagonov, šteri so za Čehoslovaško bili namenjeni. Škoda znaša več milijon mark.

Italijanski fašisti so v Cremoni strelali na mirne delavce. En delavec je bio na mestu mrtve, več oseb ranjeni.

V Ameriki je strela vdarila v petrolejsko skladišče. Zgorelo je više polmilijon lagvov petroleja. Kvara je nad polmilijon dolarov.

Na Francuskom je dolspadnola letalo, štero je vozilo na zračnoj progi Pariz—Strasburg. Pilota i štiri druge osebe so mrtve.

Politični umori so na dnevnem redi tūdi v Bulgariji. V Sofiji so samo eden den tri osebe vmorili.

Domača i svetovna politika.

Belgrad. V parlamentu sta dve točki bile na dnevnem redi. Podrobna razprava o državnem proračuni i vojna odškodnina. Nemčija more plačati zaveznikom vsevkup 132 milijard zlatih mark. Naša država bi mogla dobiti iz te vsote 6 milijard zlatih mark. Dozdaj smo dobili samo še 43 milijone. Do 1. apr. 1. 1923. ešče moremo dobiti 73 milijon zlatih mark. Kama se naj obrne ta odškodnina? Minister pravosodja Marković je povdarjao, naj obprvim pridejo v poštev invalidi i dobijo svoje, ka njim vlada že dugo obečavle, potem pa se naj izplača vojna odškodnina tistim krajom, šteri so največ trpeli od vojne.

Vladna kriza. Kriza za krizov ide v našoj državi. Preminoči tjeđen so listi prinesli vesti, da Pašičova vlada odstopila. Pašič je pisao pismo kralji na Bled, v šterom je podao demisijo celokupne vlade. Kralj je sprijao demisijo, vlada pa še itak na mestu. Vzrok toj krizi bi bio, kak pravijo, spor med radikali i demokrati, šteri bi radi svojega pristaša Pečiča porinoli za policajministra, v to pa radikali neso šтели privoliti. Drugi omenjajo amerikansko posojilo 100 milijon dolarov, z šteroga pogoji so že sami radikali ne zadovoljni. Naj bode vzrok krizi kakšisteč, edno je stalno, naimre to, da Pašič ne bi napravu vekšega veselja našim državljanom, kak či bi razpūsto že ednok to koruptno vlado, štera nam dobroga nikaj ne prinesla.

Pucelj, minister za kmetijstvo tūdi podao svojo demisijo. Ljuba Davidovič se odpovedao predsedstvi demokratskoga kluba. Živimo v samih krizah i demisijah.

Gospodarstvo.

Kak si preskrbimo potrebno krmo.

Vekši tao našega kraja je živinorejski. Gojenje živine je nam glavna moč dohodkov. Pravi razvoj živine i dober dobiček se razmi samo tam, gde dobi živina zadosta dobre i tečne krme. Dobro i tečno krmo pa davlejo samo dobro oskrbleni travniki i pašniki.

Travnikov, posebno pa pašnikov mamo pri nas premalo. Pa niti za te se ne skrbimo tak, kak bi trbelo liki je piščamo samim—sebi. V tom je tūdi iskati vzrok, da so pridelki z ednoga plūga naših travnikov došta menši, kak pa pridelki v drugih v kmetijstvu naprednih državah.

Njive vsakše leto preorjemo, pognojimo povlačimo i na takši način spravimo zemlo v dobro stanje, štero je za uspevanje rastlin jako potrebno. Vsakša rastlina, posebno pa mlade

korenine nūcajo zrak, ar se ināči razvijejo razne škodljive kisiline, štere povzročijo gnilenje korenin. To je tūdi potrebno na travnikaj, da pride do korenin zrak, ar se ināči dobra, sladka trava zčista vniči i na travnikaj raste samo kisila trava i smūdje. Te škodlive rastline vzemajo zemli hranilne snovi i vlago (mokračo), sladkoj travi pa poleg toga ešče tūdi svetlobo.

Velikoj gospodarskoj škodi, štero trpi naš kmet, se da proti stanoti samo z dobrim oskrblavanjom travnikov i pašnikov.

Moremo se poskrbeti, da v močvarnih travnikaj ali pašnikaj napravimo jarke, šteri odpravijo preveliko vlago i vsakše leto je moremo povlačiti, na te način pridemo do toga, ka dobijo na travnikaj ali pašnikaj zadosta zraka korenine. Po povlačenji travnikov moremo njūvo visino zravntati i odstraniti kamenje, štero tūdi škodi pri košnji.

Pri nas se pridela na ednom plūgi poprek 30 metrov sena i otave. S tov množinov se vzeme zemli vsakše leto 46½ kg. dušika, 13 kg. fosforofe kisiline, kalij i vapno so naimre za rastline najvažnejše redilne snovi, štere nūcajo za življenje. Če mi zemli tej redilni snovi, štere smo njoj s košnjov vzeli, ne damo nazaj z hlevskim gnojom ali z umetnim gnojilom, te se zemla za par let zčista znūca. Zato nam je zdaj vidno i se tūdi nesmimo čūdivati, či nam dajo travnicje, šteri se ne gnojijo, leto za letom menši pov. Či pa zemio gnojimo z naravnim hlevskim ali umetnim gnojilom, njoj damo nazaj moč, ar ta gnojila majo vsebi dušik, fosforovo kisilino, kalij i po potrebi vapno.

Travo moremo kositi, gda je največši tao trave ešče v cvetji, ar te majo vsebi rastline naveč lejko prebavljivih hranilnih snovi. Ar so pri košnji trav dozorele nizke trave, se tiste pri tom že posejajo, visoke i srednje trave pa moremo od časa do časa prisejati. To bi se mogli zgoditi že v tom leti, ar so se zavolo lanjske šišave največ srednje i visoke trave posušile.

Travniška semena sejamo na sproglejše ali pa po košnji sena, ali pa pokošnji otave. Sejanje po košnji sena je najboljšje, ar te ma zemla zadosta veliko množino vlage. Najčednejše je pa sejanje travniški semenj po košnji otave. To sejanje moremo zvršiti kak naj prle, tak da njoj ne škodijo rani jesenski mrazi.

Če ščemo zdignoti našo živinorejo i si zagotoviti dobičke, nam je potrebno, da s čednim oskrblavanjom svoji travnikov skrbimo, da z njij dobimo kak največ dobre i lejko prebavne krme. Nesmimo pa pozabiti, ka se nebi skrbeli za te male pašnike, štere mamo. O njuvom žalostnom stanji i o njuvoy bodočoj tretji pa mo ešče gūčali ob priliki.

Cene silja v Českoslovaškoj. Pšenica 320, žito 272—274, ječnem 230—250, oves 290—300, kukorica 229 českoslovaški koron.

V Jugoslaviji oziroma v Vojvodini so sledeče cene: pšenica po 1450—1500 koron metercent, oves 1230 K., kukorica 1220 K. Za novo pšenico ponūjajo v Zagrebi 1250—1350. Kukorici cena ide gori, plačūvali so jo po 1400 K., cena se razmi samo za prvovrstno kukorico. Otrobe so ponūjali mišni po 700 k. Grah je vojaška uprava kūptūvala po 1200 K., metercent.

Na Vogrskom se cene silja začnejo zdigavati. Zrok je slaba valuta. Na budapeštanskoj borzi so bile cene sledeče: pšenica 4950—5100 vogrski koron, celo živahno je bilo pitanje po ovsi, zato je skoro tak dragi, kak pšenica, plačūvali so za njega 4500—4600 vgr. koron.

Vrednost penez. Amerikanski dolarje valajo 328—330 naših koron, Čehoslovaška korona naših 6.92—7 koron, italijanska lira 14.80 15 K., nemški mark dobimo 100 za naših 75 koron. Naš dinar vala 12—14 vogrski koron. — Za 100 Austrijski koron je plačati naših 1.18—1.20.

Orel.

Telovadna revizija se bo vršila: v Krogj julija 30. v nedelo popoldnevi ob 1. vōri, v Bogojni julija 31. v ponedlek popoldnevi ob 1. vōri, v Bratonci augusta 6. v nedelo popoldnevi ob 1. vōri. Bog Živil Janez Vogrin okrožni načelnik.

Razglas.

Občinski lov občine Dolnja Lendava se bo oddal v najem za dobo treh let na javni dražbi v soboto dne 29. julija 1922. ob 15 uri (3 uri) popoldne v občinski hiši.

Županstvo Dolnja Lendava.

Podpirajte Novine!

Ka je sokol?

Pitanja namesto da bi bila iz katekizma, naj se nanašajo na Sokolstvo, naše knjige, zgodovino ali narod. („Sokolski vestnik“ III. l. str. 127.)

Sokoli so se po tom navku tudi ti i tam ravnali i so prinesli namesto Mikloševih „Parkljove večere“, to se prave večere toga hūdoga iz pekla.

To je pa največja njūva modrost — ſčemo praviti — njūvo sovraſtvo do vere. Zato vse, ka le količ kaj spominja na vero, na kaj svetoga i božega, či je ſče tak nedužno i deteče, more iti vkraj! Naj nede več na sveti niti sledi krſčanstva!

„Reči naprednosti naj bodo“ — pravi „Sokolski vestnik“: „Odcerkvenjenje misli i čuſtev!“ (letnik II. stran 36).

Odcerkvenjenje! To je nekaj novoga! Ka ſčeje Sokoli s tem praviti? Lūdſtvo z mladinov vred moremo odvrniti popolnoma od cerkve! Potem bo srečno.

V cerkev hoditi, celo pa cerkev zidati, je Sokolom noro delo. Krſčanstvo je Sokolom „čemér“(!!) „V Ljubljani so začnoli jezuitje zidati novo cerkev, da do leže zagiftali njov svojo mladino“ (Sokolski vestnik III. l. stran 144). Leto kesneje pa: „V Ljubljani so jezuitje dogotovili na Elizabetnoj cesti svojo cerkev i tōren. Ljūdſka norost je brez mej.“ („Sokolski vestnik“ IV. l. stran 103).

Jezuitje bodo v Ljubljani ljūdi zaſtrupali (zagiftali)?! Mi smo ſče dozdej ne čūli, da bi jezuitje koga zagiftali. Znano nam pa je, da je lanko leto v Ljubljani nekſi ſtudent, ſin vučitelja, ſteri pa je ne bio vzgojen po jezuitih, nego po ſlobodnomiſelsko sokolsko, zagiftao svojega ſoſolca, da bi ga okradno.

Sokoli, ſkrbni za svoje zdravje, se jezuitskoga, to je krſčanskoga ſtrupa (čemer) jako varjejo. V nedeljay naredijo izlete (sprehode), ali vsikdar brez meſe. Kda je predpoldnevom ſlūžba boža, majo navadno svoje vaje za igre za popoldne. S tem gotovo ſamo vzgajajo ljūdſtvo.

Eden drūgi ſtudent, ſteri je zapūſto vero se je v nedeljo vmorio na bregaj, ne ga trbelo ſče giftati.

Moremo povedati ſče, da so Sokoli prle ne bili tak ſovražni Bogi. Včas i ſče priſi na kakſo ſlūžbo božo. Pripovedavle se, da so Sokoli l. 1895. v Celji, kda so odprli svoj Narodni dom, meli sv. meſo, pri ſteri ſta dva

Sokola ministrirala. Œe svoj naraſčaj (male Sokole) navajajo Sokoli k tomi, da se naj ne brigajo za cerkvene zapovedi. V nedelo 30. maja lani — pravi „Straža“, — je meo lotmerski Sokol glavno vajo (probo) sokolskoga naraſčaja ravno kda je bila meſa. Okoli 25 malij Sokoličev, ſteri so tisto nedelo ne bili pri meſi, se je izgovarjalo, da so poleg te vaje ne mogli k meſi. V nekſoj ſkoli pri Maribori so liberalni vučitelje pelali svoj naraſčaj edno nedelo zūtra, gda je bilo 6 vūra na izlet, da so ſkolarji ne mogli biti pri meſi.

Ka pa je posebno znamenje sokolskoga sovraſtva do vsega krſčanskoga pa je to: Pri pokopi svojih tovariſov Sokolov nejdejo v cerkev, pri ſprevodi nejdejo za križom, nego — pred križom. Pravijo, da jih je ſram hoditi za križom!...

Sv. Pavel je napisao: Križ je židovom ſpaka, poganom ſramota, nam pa božja moč i božja modrost. Zdaj pa je križ ſramota ne ſamo poganom, nego tūdi neſternim krſčenikom takſim najme, kak so Sokoli.

Sokol „poſtūje vsakſe verſko prepričanje“, „Sokolski vestnik“ pa piſe ſkoro v vsakoj ſtevilki od vere, se norca dele, da bolje ne mogoče. Ednok se čemeri, da gde zidajo novo cerkev, drūgi krat, da so procesije s sv. Reſnim Telom, tretjikrat, zakaj „se odpravljajo“ ſvetki (čiravno Sokol niednoga ne poſtūje), pa se čemeri na papo, na piſpeke dūhovnike; vsikdar pravi, da dūhovniki norijo i zapelava jo lūſtvo. Sokoli tak lepo modrūjejo: „Brezverſtvo ne ſtoji v tom, da človek verje ali ne verje, nego v tom, da je tam gde se ne verje“.

Dale.

Pošta.

Fr. Puhar. Maribor. Tūdi drūgi vojaki so je proſili. Razdelite teh pet komadov med nje. Edne so vaſe, 4 drūgih. K. Sv. Jūrij. Naznanite vse to poſtnomi ravnateljſtvi v Ljubljano. Puhar Janoſ. Būkovnica. Je na kranjskom v Grosuplji takſa tkalnica. Piſite g. plebanoſi, Karoly ſkulj Dolenja Vas pri Ribnici. Kranjsko. Barber ſt. dovica ſūlinci. Odpoſlali vaſe piſmo v Ljubljano i proſili, da je hitro reſijo.

„Gostilna ali trgovina z ali brez poſeſtva se kūpi ali vzame v najem v Prek- ali Medjimurji. Naslov pove uprava liſta.“

ZDRAVJE

kože, obraza, vratu, rok, tako kakor tudi lepa rast las, se morejo ſamo ſkozi razumno nego lepote doſeči. Tiſočera pripoznanja ſo doſpela od vseh dežel ſveta za lekarnarja Fellerja:

„ELSA“ LIJUNO MLEČNO MILO najboljše blago, najfineſe „milo lepote“; 4 kosi z zamotom in poſtnino 120 Kr.

„ELZA“ OBRAZNA POMADA odstrani vsako nečistoſt kože, ſončne pege, zajedane, nabore, i t. d., naredi kožo mehko rožnato-belo in čisto; 2 porcelanasta lončeka z zamotom in poſtnino 80 Kron.

„ELSA“ TANOCHINA POMADA ZA RAST LAS krepi kožo glave, preprečuje izpadanje, lomljenje in cepanje las, zaprečuje prhut, prerano oſivelost i t. d., 2 porcelanasta lončeka z zamotom in poſtnino 80 Kron.

PRODAJALCI ako naročijo najmanj 12 kosov od jednega predmeta dobljo popuſt v naravi. RAZNO: Lijuno mleko 24 Kr.; Brkomaz 10 Kr.; najfineſi Hega-puder Dr. Klugera v veliki originalni ſkatuljah 40 Kr.; najfineſi Hega zobni prašek v patent ſkatuljah 40 Kr.; puder za goſpe v vrečicah 8 Kr.; zobni prašek v ſkatuljah 12 Kr.; v vrečicah 8 Kr.; Sachet diſeja za perilo 12 Kr. Schampooon za laſi 8 Kr.; rumenilo 12 liſtikov 48 Kr.; najfineſi parfem po 48 in 60 Kr.; Močna voda za laſe 80 Kr. Za te razne predmete ſe zamot i poſtnina poſebaj računa.

EUGEN V. FELLER, lekarnar STUBICA donja 40-30. centrala ſt. 146. Hrovaſko.

Tiſoče ljūdi v vseh deželah ſveta uporabljajo Œe 25 let prijetno diſeči

Feller-jev „Elsafluid“

kot KOSMETIKUM

za nego zob, zobnega meſa, glave, kot dodatek k vodi za umivanje, ker je radi svojega antiſeptičnega in čistečega oſvježujočega delovanja najboljſega učinka. Ravno tako je priljubljen kod krepko blago delujoče in

vrlo prijetno ſredſtvo za drgnjenje

hrbta, rok, nog in celega telesa. Je mnogo močnejſi in delujoči nego Francosko žganje in najboljše ſredſtvo te vrſte. Tiſoče priznanja! Z zamotom in poſtnino za vsakoga: 3 dvojnate ali 1 ſpecijalna ſtekljenica . 72 K

Za prodajalce:

12 dvojn. ali 4 ſpec. ſtekljenice . . . 300 K
24 „ „ 8 „ „ . . . 560 K
36 „ „ 12 „ „ . . . 800 K

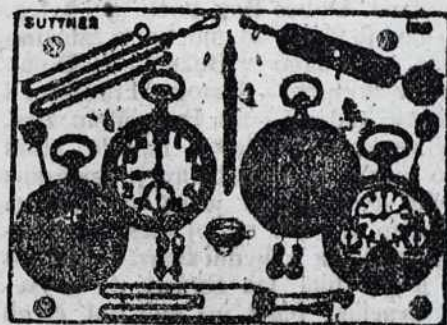
POſTŒNINE PROSTO na Vaſo poſto. Kdor denar naprej poſlje, dobi Œe popuſt v naravi.

PRIMOT: Elsa obliž za kurja očesa 8 Kr. in Kr. 12; Elsa mentolni klinčič 16 Kr.; Elsa poſipalni prašek 12 Kr.; Pravo Elsa rižje olje 80 Kr.; Elsa voda za uſta 48 Kr.; Elsa kolonska voda 60 Kr.; Elsa ſumſkimiris 60 Kr.; Glycerin 16 in 60 Kr.; Lysol, Lysoform 48 Kr.; Kineſki čaj 4 Kr.; Elsa mrčaiſni prašek 16 Kr.; Strup za podgane in miſi po 16 i 20 Kr.

EUGEN V. FELLER, lekarnar, STUBICA 40-25. donja Hrovaſko. Centrala ſt. 146.

Vaſa želja

meti res dobro in zaneſljivo uro, je izpolnjena, ako ſi

preskrbite uro iz znane urarske tvrtke SUTTNER. Prihranite ſi popravljajna in jezo. NAJ-FINEJŠE URE iz nikla, srebra, tula in zlata i t. d.

NAROČNE URE. Bogata izbirkā verliž, prſtanov, uhanov, naročnic, predmetov iz zlata in srebra ſvake vrſte. Zahtevajte cenik s ſilkami od:

tvorniſke tvrtke H. SUTTNER, Ljubljana ſt. 945. 20-15

„CROATIA“ SEKULACIJSKA ZADRUŽNICA za Slovenijo v Ljubljani sprejema zavarovanje (ſekulacijo) proti OGNJI, STĒKLI, TOČI, NESREČI, ŽIVLJENJE, TRANSPORT i VLOM.

Vſe potrebne informacije, cenike i drūga poſajnila dā vedno drage volje podružnica Croatia v Ljubljani, Stari trg 11. ali pa glavno zaſtopſtvo v Maribori, Cafova ul. 2.

Prekmurſki Slovenci podpirajte naſo domačo zavarovalnico.

Zaſtopſtva Croatiae ſe nahajajo v vseh vekſih krajih v Prekmurji. V Dolnji Lendavi zaſtopnik g. IVAN KOKOT trgovec.

DOLARJE PLAČUJE NAJBOLJE SLOVENSKA BANKA, podružnica LJUTOMER,

katera obreſtuje vloge na 4½-6% knjižice in tekoči račun po

Portlandcement i vapno

ſe dobi na veliko i malo po najniſiſoj dnevnoj cen i pri

Juriji Tomka

trgovci z Œelezom

Dol. Lendava.

Portlandcement és mész

minden mennyiségben a legolcsóbb napi árban kapható

Tomka György

vas- és fűszerkereskedőnél

Dol. Lendaván.

Slavnomi občinstvi naznanjam, da poleg mojega mlina v BELTINCI ſam tūdi goridao poſtaviti PARNO ŒAGO, ſtera je Œe začnola delati.

Ludovik Pintarič

poſeſtnik paromlina in Œage.

„Trgovina leſa in trūg.“

V zalōgi imam vſefelē blanje, ſtoke in late kak tūdi trūge (ſkrinje) za mrtve in vse coj ſpadajoče ſe dobi po najfalej cen i pri

Albin Sagadin

v Beltincih.

Delniſka glavnica
K 30.000.000

SLOVENSKA BANKA

Ček, račun Ljubljana
ſt. 12620.

Centrala v Ljubljani

podružnica Dolnja-Lendava, Glavna ulica ſt. 80.

Kūpijje i odava peneze i blago — dolare najboſe plača. —

Da intereſ od vlog na hranilne knjižice i na tekoči račun po najviſiſoj obreſtni meri. Da ſvake vrſte porgo.